

Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački i veliki kancelar HKS-a
Pozdravni govor na proslavi Dana Hrvatskoga katoličkog sveučilišta
Zagreb, 30. listopada 2017. godine.

Uzoriti gospodine Kardinale Državni tajniče,
preuzvišeni Apostolski nuncije, subraćo nadbiskupi i biskupi,
poštovana gospođo Predsjednice Republike Hrvatske,
cijenjeni gospodine Predsjedniče Hrvatskoga sabora,
cijenjeni gospodine Predsjedniče Vlade Republike Hrvatske,
cijenjena gospodo ministri, saborski zastupnici,
veleposlanici i svi predstavnici građanske vlasti,
draga braćo svećenici,
mnogopoštovani redovnički poglavari i poglavarice,
poštovani predstavnici sestrinskih Crkava i drugih vjerskih zajednica,
veleučeni Rektore Hrvatskoga katoličkog sveučilišta,
veleučeni Predsjedniče Rektorskoga zbora hrvatskih sveučilišta,
poštovani Predsjedniče Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti,
veleučena gospodo rektori, prorektori, dekan i pročelnici,
profesorice i profesori,
dragi studenti i studentice, uzvanici i gosti!

1. U radosti današnjega dana zahvaljujem uzoritom gospodinu kardinalu Pietru Parolinu, državnom tajniku Svetoga Oca, što je prihvatio naš poziv, pohodio nas i blagoslovio Veliku dvoranu Hrvatskoga katoličkog sveučilišta. Kardinal Parolin sada među nama predstavlja papu Franju, jer on je prvi i najbliži Papin suradnik.

Stoga iz središta Hrvatskoga katoličkog sveučilišta molimo našeg dragog gosta kardinala Parolina da prenese Svetom Ocu našu crkvenu odanost i molitveno zajedništvo.

Eminenza Reverendissima, è per me un onore poterLe rivolgere il cordiale benvenuto e il mio vivo ringraziamento per la Sua visita alla Croazia.

AverLa potuta invitare per la ricorrenza della Giornata dell'Università Cattolica Croata è motivo di gioia e segno dell'instancabile impegno e contributo della Chiesa per la formazione umana e per la costruzione di una società basata sul rispetto della persona umana, del dialogo e del bene comune, come spesso ci ricorda Papa Francesco.

La Sua presenza tra noi, Eminenza, ci spinge a collocarci nell'ampio orizzonte della Chiesa Universale, del cammino dei popoli e delle nazioni e a unire sforzi, ricerca, impegno per il bene dell'umanità nelle complesse vicende storiche del presente.

Od samoga početka rada na osnivanju ovoga Sveučilišta, a još više na početku njegova djelovanja, pomalo smo s čežnjom gledali u mogućnost postojanja jedne veće sveučilišne dvorane. Na to su nas poticali, to su isticali kao iznimno važno i potrebno, i ugledni gosti koji su nam tijekom proteklih jedanaest godina dolazili u pohod.

Posebno se rado spominjem kardinala Zenona Grocholewskog, bivšega pročelnika Kongregacije za katolički odgoj, kojemu je do toga bilo iznimno stalo, a što nam je – kako prilikom dolaska na Sveučilište, tako i u drugim susretima – dojmljivo ponavljao.

Gledajući danas na tijek razvoja Sveučilišta, smijemo reći da ova dvorana nije rođena iz puke ideje o pripadnosti nekoga prostora jednom sveučilištu, nego iz istinske potrebe. I pravo je čudo da se toliko događanja našega Sveučilišta uspijevalo ostvarivati u dosadašnjim prostorno skućenim uvjetima.

2. Ova je dvorana ujedno znak rasta i širenja Sveučilišta te novih iskoraka u nastavi. No, njezina prisutnost govori puno više. Veliku središnju sveučilišnu dvoranu običava se nazvati *Aula magna*. Pritom u prvi plan može doći samo prostorna veličina, ali ona je puno više od toga, jer ta veličina proširuje njezinu temeljnu odrednicu – da je *aula*.

Aula govori o otvorenosti i dijalogu. Ona može biti viđena ne samo kao prostor u nekoj zgradi, nego i kao širina koja okuplja ljude.

Na početku smo službom Riječi i blagoslovom zamolili Gospodina da svojim Duhom bude prisutan, da djeluje u ljudima koji će ovdje govoriti i slušati, susretati se i suočavati s raznim pitanjima. Tijekom blagoslova molio sam Gospodina da snagom i svjetlom Duha Životvorca proširi prostore našega duha, naše zauzetosti i naše ljubavi da ljudska povezanost s Bogom pomiče i ruši zidove podjela među ljudima, što često naglašava papa Franjo.

Današnji susret na našem Sveučilištu s nazočnim uglednim predstavnicima govori o širini i znakovitosti ovoga zajedništva koje spaja razne sastavnice hrvatskoga društva.

3. Ovaj sveučilišni kampus sa svojom prošlošću i sadašnjošću puno govori o našem hrvatskom društvu kojemu je potrebna svježina daha kakav može doći iz srca i pluća sveučilišta, rođenoga »iz srca Crkve« (*ex corde Ecclesiae*).

Ovaj je kampus od samoga početka i gradilište, što se može i danas vidjeti. To govori o svijesti i pogledu prema onomu što je bitno i veoma važno, ali i o nemogućnostima s kojima se treba nositi te strpljivo i ustrajno graditi. A djelo kojem se danas radujemo Crkva zagrebačka daje mladim naraštajima da bude u funkciji izobrazbe i odgoja, znanosti i kulture.

Naime, danas još jasnije vidimo da su izobrazba i odgoj, znanost i kultura, područja na kojima se čuvaju i razvijaju temeljne vrijednosti, izložene opasnostima kojima se u njih pokušavaju ugraditi nove razorne ideologije.

Katolička je Crkva stoljećima naviještala i svjedočila te vrijednosti i u njima odgajala naraštaje. I danas ih želimo nastaviti živjeti i ponuditi mladim ljudima u okviru sveučilišnoga života, znajući da Kristovo evanđelje širi obzore humanosti.

Neka i ova dvorana i naš današnji susret bude pomoć da suvremeno hrvatsko društvo toliko puta zagušeno i stegnuto strahom pred budućim i u strepnji za zemaljskim, bude nošeno svježinom Božjega Duha, njegovom istinom i njegovim svjetlom.

4. Dopustite mi da na kraju istaknem i jedan poseban detalj. Promatrajući određene znakove primijetio sam i neke poveznice. Naime, osmokraka zvijezda, koju sam stavio u svoj biskupski grb, a koja je istaknuta i u grbu Hrvatskoga katoličkog sveučilišta, kao znak objave Kristova utjelovljenja i svjetla koje dolazi po Presvetoj Bogorodici Mariji, nalazi se i u grbu pape Franje i triput je prisutna u grbu kardinala Parolina.

Marija, koju vjerni Božji narod rado naziva »Zvijezdo mora«, videći u njoj pouzdan orijentir na uzburkanim morima povijesti: osobne, obiteljske, narodne i sveljudske, neka nas povezuje i prati, da se u svemu oslanjamo na Krista Gospodina koji u Velikoj dvorani svoje ljubavi prihvaća čovjeka i progovara njegovu srcu i savjesti. A uzor imamo osobito u blaženomu Alojziju Stepincu, svjedoku čiste savjesti, koji neka nastavi zagovarati rad našega Sveučilišta i bdjeti nad njim.

Hvala.